

Księga Rodzaju

Rozdział 3

1. Zaś wąż był bardziej chytry niż wszelki dziki zwierz, którego uczynił WIEKUISTY, Bóg; zatem powiedział do niewiasty: Czy Bóg powiedział: Nie wolno wam spożywać z żadnego drzewa ogrodu? 2. A niewiasta powiedziała do węża: Możemy spożywać z owocu drzew ogrodu. 3. Tylko z owocu drzewa, które jest w środku ogrodu powiedział Bóg z niego nie spożywajcie i go nie dotykajcie, abyście nie umarli. 4. A wąż powiedział do niewiasty: Umrzeć nie umrzecie. 5. Ale Bóg wie, że w dniu, w którym będziecie z niego jeść, otworzą się wasze oczy i staniecie się jak bogowie, co poznają dobre i złe. 6. Więc niewiasta widząc, że owoc drzewa jest dobry do spożycia, że jest rozkoszą dla oczu, a samo drzewo pożądane do nauczania się wzięła z jego owocu i jadła; dała też swojemu mężowi przy sobie i jadł. 7. Zatem otworzyły się oczy obojga oraz poznali, że są nadzy. Więc splekli figowe liście i uczynili sobie przepaski. 8. Usłyszeli też głos WIEKUISTEGO, Boga, który z dziennym powiewem rozlegał się po ogrodzie; więc Adam skrył się przed obliczem WIEKUISTEGO, Boga, pomiędzy drzewa ogrodu, a także jego żona. 9. Zaś WIEKUISTY, Bóg, zawołał Adama oraz do niego powiedział: Gdzie jesteś? 10. A on odpowiedział: Słyszałem Twój głos w ogrodzie i wystraszyłem się, ponieważ jestem nagi; zatem się ukryłem. 11. A Bóg rzekł: Kto ci powiedział, że jesteś nagi? Czy jadłeś z drzewa, o którym ci przykazałem, by z niego nie jeść? 12. Zaś Adam powiedział: Niewiasta, którą przy mnie umieściłeś, to ona mi dała z drzewa, więc jadłem. 13. A WIEKUISTY, Bóg, powiedział do niewiasty: Co ty uczyniłaś? Zaś niewiasta oznajmiła: Wąż mnie skusił i jadłam. 14. Zatem WIEKUISTY, Bóg, powiedział do węża: Że to uczyniłeś, bądź przeklętym pomiędzy wszelkim bydłem i wszelkim dzikim zwierzem; będziesz się czołgał na twoim brzuchu oraz żywił się prochem po wszystkie dni twego życia. 15. Także wzniecę nienawiść między tobą a niewiastą, oraz między twoim potomstwem a jej potomstwem; ono porazi ci głowę, a ty mu porazisz piętę. 16. Zaś do niewiasty powiedział: Wielce, wielce pomnożę męki twej brzemienności; w bólach będziesz rodziła dzieci i do twojego męża będzie się skłaniać twoja żądza, a on będzie panował nad tobą. 17. Zaś do Adama powiedział: Za to, że usłuchałeś głosu twojej żony i jadłeś z drzewa, o którym ci przykazałem, mówiąc: Nie będziesz z niego jadł niech dzięki tobie będzie przeklętą ziemia; w utrapieniu przyjdzie ci się z niej żywić, po wszystkie dni twego życia. 18. Będzie ci rodziła cierń i oset, przyjdzie ci się żywić polnym zieleń. 19. W pocie twego oblicza będziesz spożywał chleb, aż powrócisz do ziemi, gdyż jesteś z niej wzięty; bowiem ty jesteś prochem, więc w proch się obrócisz. 20. A Adam nazwał imię swej żony Chawa, gdyż ona się stała matką wszystkich żyjących. 21. WIEKUISTY, Bóg, sprawił też Adamowi i jego żonie skórzane szaty oraz ich przyodział. 22. Nadto WIEKUISTY, Bóg, powiedział: Oto człowiek stał się jak jeden z Nas, co do wiedzy dobrego i złego. A teraz może sięgnie swą ręką i weźmie też z drzewa Życia, i spożyje, aby żył na wieki. 23. Więc WIEKUISTY, Bóg, wydalil go z ogrodu Eden, aby uprawiał ziemię z której został wzięty. 24. Tak

wypędził człowieka, a na wschód od ogrodu Eden usadowił cherubów oraz płomienny miecz wirujący dla strzeżenia drogi do drzewa Życia.

Nowa Biblia Gdańska

przekład

Śląskiego Towarzystwa Biblijnego

2012